

[Alfred Hansen]

ren ud af kommende problemer, som ministeren måske vil geråde i, hvis dette forslag vedtages.

Jeg synes, at det, der er foregået i dansk erhvervsliv de sidste år, og som er blevet afsløret de seneste måneder, giver stof til eftertanke. Jeg vil gerne stille et konkret spørgsmål til ministeren: vil ministeren medvirke til større offentlighed vedrørende, hvem der får hvor meget fra Danmarks erhvervsfond?

Industriministeren (Erling Jensen):

Det bliver jo bedre og bedre. Jeg kan snart ikke finde modstanderne mod det foreliggende lovforslag, og selv hr. Alfred Hansen var mere positiv over for dette forslag, end han har for vane at være, når det drejer sig om erhvervsfremmeordninger.

Alligevel må jeg erklære mig uenig med hr. Alfred Hansen, når han taler om statssubsidiering. Der løbes en risiko. For den risiko tages der en risikopræmie, og til dato har risikopræmien været i stand til at opsure og opsluge alle tab. Det er blevet sagt bl. a. fra hr. Lawaetz, at det bør den fortsat være, og hr. Lawaetz rejste spørgsmålet: vil der ske en forhøjelse af risikopræmien? Svaret er ja. Der vil ske en forhøjelse – jeg skønner, det bliver en forhøjelse på 10 pct. – når vi når ind i 1981.

Hr. Alfred Hansen nævnte også spørgsmålet om åbenhed. Jeg deler principielt hr. Alfred Hansens synspunkter om den størst mulige åbenhed, offentlighed og information om dansk erhvervsliv. Men når det er sagt, bliver vi nok nødt til at erkende, at erhvervsvirksomheder befinder sig i konkurrencesituationer, hvor der er forretningsmæssige oplysninger, de ikke kan være tjent med går ud straks og med det samme til en undrende offentlighed – og deriblandt især konkurrerende virksomheder. Derfor er der den tavshedspligt, som hr. Alfred Hansen kender, for dem, der behandler disse sager, og det er ikke min hensigt at ændre på den, for jeg tror, det ville vanskeliggøre anvendelsen af en lovgivning, som jeg godt kan høre hr. Alfred Hansen er imod, men som hr. Alfred Hansen vil have svært ved at finde en eksporterende virksomhed i dette land der er imod, og som hr. Alfred Hansen i øvrigt vil have svært ved at finde eksporterende virksomheder i nogen del af verden som er imod i princippet, idet

mig bekendt også alle de lande, vi konkurrerer med, har tilsvarende ordninger.

Jeg havde egentlig håbet, at størrelsesordenen af vort engagement på mere end 20 mia kr. i dag kunne have overbevist hr. Alfred Hansen om, at uden en sådan ordning kunne det eksporterende erhvervsliv i dette land ikke fungere, sammenholdt med de ordninger, dets konkurrenter i udlandet har.

Jeg er enig med hr. Alfred Hansen i, at eksportkrediten som så meget andet da godt kan give ministeren problemer ind imellem, men de problemer bliver vi nok nødt til at tage med, da eksportkreditordningen er en væsentlig forudsætning for vores eksportudvikling, har været det gennem en årrække og i stadig stigende grad vil være det.

Til hr. Ervin Jensen skal jeg sige, at jeg deler hans betragtninger om, at vi altid har et behov for at se på det eksportpotentielt, der findes hos de mange mindre virksomheder, hos de nystartede virksomheder og – som hr. Dyremose sagde det – hos virksomheder, som går ind i en eksport, man ikke tidligere har kendt for de pågældende branchers vedkommende. Jeg vil gerne understrege, at disse virksomheder har de samme muligheder som de større virksomheder, men der kan være et spørgsmål om information, der kan være et spørgsmål om en bistand til de mindre virksomheder med at fremskaffe de oplysninger, der nu engang er nødvendige, for at staten kan påtage sig gennem erhvervsfonden de pågældende risici. Derfor pågår der i denne tid en stærkt udvidet informationsvirksomhed. Jeg mener at kunne huske, at Danmarks erhvervsfond har haft omkring 100 møder med de grupper, der gerne skulle kunne informere virksomhederne: revisorer, pengeinstitutternes medarbejdere, erhvervschefer, konsulenter osv.

Jeg håber, at den beslutning, vi træffer om at lave regionale teknologiske informationscentre overalt i landet på amtsbasis, også kan bevirke, at vi får mulighed for at give en lokal håndsrækning til det forberedende arbejde. Jeg kan med god samvittighed sige, at omfanget af konsulentbistand, støttet af staten, gennemført af erhvervsorganisationerne, også på eksportområdet synes at blive væsentligt større og konsulentbistanden også væsentligt mere effektiv i den allernærmeste tid. Jeg skal altså bekræfte vores interesse i